

[Arne Melchior]

forpligtet på, idet der står, at folketingsmedlemmer ene er bundet ved deres overbevisning og ikke må modtage forskrift fra vælgere, altså heller ikke gennem gallupundersøgelser eller sligt. Men man skal have argumentationen i orden, og man skal have samvittigheden og overbevisningen i orden, og så skal man selvfølgelig stemme derefter.

Endelig tager hr. Knud Lind i sit betænkning bidrag sig på ny den frihed, ligesom han gjorde for et par måneder siden herinde i salen under en lang debat, over for CD's gruppe at anføre udtalelser fra et medlem af CD, som ikke mere er folketingskandidat – men det er en anden historie. Vedkommende er ganske rigtigt suppleant for et af vore nuværende medlemmer, men ikke folketingskandidat, som det oplyses.

Det er også ligegyldigt, om vedkommende er det, men denne person, hr. Herluf Rasmussen, tegner ikke CD's gruppe og tegner ikke CD's parti.

Hr. Knud Lind må altså én gang for alle lære, at der er nok ikke noget parti, hvor skismaerne forekommer så ofte og er så dybtgående som i Fremskridtspartiet og vel at mærke ikke i partiet, men i gruppen, hvor man skændes og stemmer imod hinanden og fragår forlig, fordi man er uenige.

Når det kan forekomme for fuld udblæsning i Fremskridtspartiet, er der vel ikke noget mærkværdigt i, at der måske er sytten medlemmer af CD, som i en bestemt sag ville stemme anderledes end CD's folketingsgruppe. Vi er ikke noget kadaver- eller kommandoparti, men et parti af individuelle, selvtænkende mennesker, og derfor kan noget sådant naturligvis forekomme.

Men det er som sædvanlig sådan, at ordføreren taler på partiets vegne, og i dette tilfælde er det som så ofte hele CD's gruppe, der står bag en hånlig – jeg vil næsten sige fnysende – afvisning af dette ubrugelige forslag.

Knud Lind (FP):

Nu skal jeg jo ikke bore i det for så vidt angår CD, for det er jo ikke ret længe siden, at jeg så et tidligere medlem af CD's folketingsgruppe for åben skærm meddele, at CD's holdning inden for et ganske bestemt område fuldstændig havde ændret sig. Og jeg ved, at det, der reelt er skrevet her, er et citat af et af CD's højt estimate-

rede medlemmer, tidligere medlem af Bopamodstandsgruppen, som skriver, at Folketinget bør lytte til befolkningen, og det er faktisk det, den pågældende ønsker at kæmpe for. At hr. Arne Melchior har en anden holdning, er der jo ikke noget at gøre ved. Men så synes jeg ikke, at hr. Arne Melchior ligesom skal nedgøre det. For den pågældende har været medlem af dette Folketing, har været medlem af CD's folketingsgruppe som stedfortræder for fru Mimi Jakobsen, så det er ikke nogen hr. hvem som helst, der tales om her.

Jeg ved godt, at hr. Arne Melchior i dag og tidligere fra denne talerstol mærkværdigvis har ønsket, at vedkommende ikke skulle blive genvalgt. Det skal vi ikke blande os i i Fremskridtspartiet, men jeg synes nok, at de synspunkter, som hr. Herluf Rasmussen er kommet med, fortjener at nævnes. Han skriver bl.a.:

»For mig er der ingen tvivl om, at et pres fra vælgerne og en erkendelse af, at størsteparten af den danske befolkning ønsker klar besked, vil tvinge politikerne til at løse op for en debat i partiernes ledelse, men også blandt partiernes repræsentanter i Folketinget.«

Og herunder må det jo nok først og fremmest blive repræsentanterne for CD i Folketinget. Det skulle være det mest nærliggende i første omgang, men det mener hr. Arne Melchior åbenbart ikke.

Hr. Arne Melchior nævner, at hr. Arne Melchior kun lytter til sin samvittighed, grundloven osv. Hvis hr. Arne Melchior kun lytter til hr. Arne Melchior og ikke til befolkningen, er jeg sikker på, at hr. Arne Melchior, inden der er gået lang tid, slet ikke behøver at tænke på dette med grundloven, det skal vælgerne nok sørge for ved stemmerne. Så løser det problem helt sig selv.

Men jeg vil da sige, at i dette tilfælde mener jeg nok, at man går lidt over strengen, for det er jo, hvad hr. Arne Melchior tidligere har sagt fra denne talerstol. Og så det, at der ikke er det fælles fodslag i CD, som hr. Arne Melchior så gerne vil fremtrylle. Men jeg ved godt, at hr. Arne Melchior har sagt dette for måske ligesom at afspore det lidt.

Men realiteten er: Dette Folketings flertal er ikke i overensstemmelse med befolkningen udenfor, og bl.a. derfor ønsker man ikke denne afstemning, for så får man pludselig at vide, at befolkningen har en helt anden holdning til flygtningespørgsmålet.